

Sygn. akt I C 82/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. w pozwie skierowanym do Sądu Rejonowego (...) w L. wniósł o wydanie w postępowaniu elektronicznym nakazu zapłaty zasądzonego od pozwanej G. K. na rzecz powoda kwotę 877,53 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem nieuiszczonej składki ubezpieczenia OC.

Sąd Rejonowy (...) w L. postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 roku w sprawie sygn. akt (...), przekazał sprawę do tut. Sądu, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd Rejonowy w Głubczycach dnia 15 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt (...) wydał wyrok zaoczny przeciwko pozwanej, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu, po czym dnia 15 lipca 2016 roku w niniejszej sprawie wydał pełnomocnikowi powoda tytuł wykonawczy.

Pismem z dnia 23 grudnia 2016 roku pozwana wniosła o prawidłowe doręczenie jej wyroku zaocznego i uchylenie klauzuli wykonalności, kwestionując skuteczność doręczenia jej wyroku zaocznego i podnosząc, że powód wskazał jej błędne miejsce zamieszkania mimo, iż dysponował aktualnym adresem.

Następnie, w sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwana wniosła o uchylenie wyroku zaocznego, zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego zaskarżonemu wyrokowi, oddalenie powództwa w całości i obciążenie strony powodowej kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, wskazując, iż wierzytelność ta nie istniała, bowiem umowa ubezpieczenia łącząca ją z (...) S.A. (...) z/s w W. została skutecznie wypowiedziana, a następnie zawarła ona umowę z innym ubezpieczycielem.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 roku w sprawie (...) Sąd zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany dnia 15 grudnia 2015 roku wyrokowi zaocznemu w sprawie (...)

W odpowiedzi na sprzeciw od wyroku zaocznego, strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko, podnosząc, że stanowisko pozwanej nie zostało udowodnione stosownymi dokumentami.

Pismem procesowym z dnia 28 września 2017 roku, które nie zostało podpisane, strona powodowa cofnęła pozew w całości z uwagi na zaspokojenie w postępowaniu egzekucyjnym całości roszczenia będącego przedmiotem niniejszej sprawy, wnosząc jednocześnie o zasądzenie kosztów postępowania, na co strona pozwana nie wyraziła zgody. Zaś w dniu 4 stycznia 2018 roku powód cofnął wcześniej złożone oświadczenie o cofnięciu pozwu..

Sąd ustalił:

G. K. była właścicielem samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Jego współwłaścicielem była zaś jej córka K. M..

Pozwana od wielu lat korzystała z biura (...) w B., w którym pracowała jako agent ubezpieczeniowy M. T.. Z pomocą tego biura została zawarta m.in. polisa OC posiadaczy pojazdów z (...) S.A. (...) z/s Oddział (...) na pojazd F. (...) o nr rej. (...). Samochód był objęty ochroną OC od dnia 12.07.2011 roku do dnia 12.07.2012 roku.

Na kolejny okres ubezpieczenia G. K. zdecydowała się zawrzeć umowę OC u innego ubezpieczyciela, który proponował mniejszą składkę. Ubezpieczyciela tego pozwana wybrała, po raz kolejny korzystając z biura (...) w B.. Tam też na druku, który został jej przedłożony, wypełniła pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia w (...) S.A. (...). Wypowiedzenie to przyjęła ówczesna pracownica tego biura – agent ubezpieczeniowy M. T., a następnie zostało ono przesłane do (...) S.A. (...) z/s Oddział (...), po wcześniejszym wpisaniu przyjęcia tego pisma do książki nadawczej.

(...) S.A. (...) wystawiło jednakże polisę wznowioną nr OC/NW- (...) -K1 na okres od 13.07.2012 r. do 12.07.2013 r. Składka ubezpieczeniowa opiewała na kwotę 651,00 złotych.

(...) S.A. (...) z siedzibą w W. umową z dnia 1 kwietnia 2015 roku dokonało sprzedaży wierzytelności pieniężnych przysługujących mu w stosunku do dłużników z umów ubezpieczeń obowiązkowych. Przelewem wierzytelności objęta była wierzytelność przeciwko pozwanej z tytułu polisy nr (...). W związku z powyższym (...) S.A. z siedzibą we W., pismem z dnia 3 czerwca 2015 roku wezwało do zapłaty zadłużenia G. K., wezwanie kierując na adres G. (...) /3 z którego pozwana wymeldowała się już 27 maja 2014 roku.

/dowód: dokumenty – k. 84-89, 93-100 i 111 akt, zeznania M. T. k. 189 akt (min. 00:01:47 nagrania), zeznania K. M. k. 189 akt (min. 00:08:40 nagrania) oraz zeznania pozwanej G. K. k. 189 akt (min. 00:16:29 nagrania)/

Sąd zważył:

(...) S.A. z siedzibą we W. skierowane przeciwko pozwanej G. K. jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na wymienionych dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dokumenty te nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Sąd dopuścił także dowód z zeznań świadków M. T. i K. M. jak również z zeznań pozwanej G. K., na podstawie których ustalił okoliczności wypowiedzenia umowy ubezpieczenia. Zeznania te były spójne, logiczne i konsekwentne, poparte także złożonymi dokumentami, wobec czego Sąd dał im wiarę w całości.

Roszczenie powoda związane jest z zawartą przez pozwaną umową ubezpieczenia OC dotyczące samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Jak wynika z przedłożonych dokumentów, jak również zeznań świadków M. T. i K. M. oraz zeznań pozwanej G. K., pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia OC z (...) S.A. (...) z/s Oddział (...) zawarta w formie polisy na okres od dnia 12.07.2011 roku do dnia 12.07.2012 roku.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ust. 1 ustawy). Na podstawie zaś art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

W ocenie Sądu, w świetle zeznań świadków M. T. i K. M. oraz zeznań pozwanej G. K. jak i kserokopii książki nadawczej (...), doszło jednak do skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy z (...) S.A. (...). Pozwana G. K. skutecznie wypowiedziała umowę ubezpieczenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) zawartą z pozwanym, z zachowaniem ustawowego terminu w biurze (...) w B., gdzie M. T. przedłożyła jej do wypełnienia i podpisania stosowny druk. A zatem zarzut strony powodowej, że pozwana nie udowodniła okoliczności wypowiedzenia tej umowy, nie znajduje oparcia w ustaleniach faktycznych sprawy.

Dlatego też w tak ustalonym stanie faktycznym, w oparciu o przepis art. 347 k.p.c., po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 15 grudnia 2015 roku w sprawie I C (...) i oddalił jako bezzasadne powództwo (...) S.A. z siedzibą we W. skierowane przeciwko pozwanej G. K. .

O kosztach postępowania orzekł Sąd zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c., w zw. z art. 108 k.p.c., obciążył nimi powoda, jako stronę przegrywającą postępowanie.